

holder alt Fornødent og ikke noget Overflødig.

Skoleforstander Sørensen: Som Medlem af den største Communalbestyrelse udenfor Kjøbenhavn anseer jeg mig forpligtet til at udtale mig imod Forslaget under Nr. 1. Jeg antager, efter min Erfaring fra sidste Valghandling, at det ikke lod sig gjøre, hvis alle eller blot en Pluralitet af Bælgerne indfandt sig, at udføre Valghandlingen, naar man i denne Henseende skulde være indskrænket til Communalbestyrelsen alene. Jeg vil ikke tale om, hvad allerede er anført, at Sygdom eller lovlig Fraværelse kan forhindre enkelte Medlemmer i at deeltage i Valghandlingen; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at, dersom man i en Valgkreds som f. Ex. i Odense, ikke kunde antage flere Mænd til at lede Valghandlingen, end det Antal af Medlemmer af Valgbestyrelsen, som da vare disponible, saa vilde det Tilfælde kunne indtræde, at Valget ikke kunde fuldføres paa een Dag, og, selv om det kunde skee til Midnat Kl. 12, saa vilde det dog ikke være rimeligt, at Medlemmerne vilde kunne udholde at sidde paa deres Pladser fra om Morgenen tidligt til ud paa Natten Kl. 12 uden Forfriskninger og uden at reise sig fra deres Stole. Jeg anseer det for aldeles nødvendigt, at den Bestemmelse, som er udgaaet fra Indenrigsministeriet, ogsaa gjøres gjældende for de andre Communer og navnlig for Odense. At der ikke er indkommet noget Andragende fra Odense i den Anledning er, fordi hele Sagen angaaende Valghandlingen endnu ikke da var arrangeret, men man havde den Formening, at, hvis den midlertidige Lovbestemmelse ikke var kommen, havde Valget meget vanskeligt ladet sig udføre paa den bestemte Dag. Derfor stemmer jeg mod Forslaget under Nr. 1 og anbefaler det under Nr. 3, som jeg troer indbefatter alt Fornødent i denne Sag. Den Sætning, der forekommer i Nr. 2, hvor der siges: „de Medlemmer, der dertil maatte være skikkede“, skulde jeg i ethvert Tilfælde ønske maatte udgaae. — Det var blot disse saa Bemærkninger, jeg skulde tillade mig.

Indenrigsministeren: Jeg maa tiltræde den Mening, som Udvalget har ytret, og som af Flere er bleven begrundet her, at

det er rimeligt, at Bælgerne vilde kunne fuldendes paa een Dag, og der vil saaledes vist ikke være Noget imod, at 5te Afstemningspunkt af Udkastets anden Deel bortfalder. Jeg har vel tidligere henstillet til Udvalget, om det ikke udtrykkeligt burde udtales, at Valghandlingen uafbrudt burde fortsættes saavidt muligt; men dette ligger vistnok ganske i Sagens Natur. Hovedtingen, man har villet opnaae, er, at Valget skulde fuldendes paa een Dag, og naar det nu af disse Forhandlinger, som her have fundet Sted, fremgaaer, at man ikke har fundet Anledning til at optage nogen Bestemmelse, der ellers vilde være fornøden, om at Bælgerne skulde fortsættes uafbrudt, saavidt muligt, hvis det traf ud over Dagens Grændse, vil det være et Argument mere for, at der Intet kan være til Hinder for saadan Fortsættelse, naar den skulde være fornøden. Dette kan ogsaa være fornødent i flere andre Tilfælde, ved Valget af selve Landsstingsmændene, hvilket ogsaa allerede er anført, og der er vistnok heller ikke noget Betænkeligt deri, da det er at formode, at vedkommende Valgbestyrer selv vilde have saa megen Tact, hvis Dagens Grændse blev overskreden, saavidt det staaer i deres Kræfter, at fortsætte uafbrudt med Valghandlingen, for at den kan bringes til Afslutning i Continuitet, hvilket, saavidt muligt, er ønskeligt. Jeg skal saaledes ikke inderligere Udkastets Slutning. Hvad derimod angaaer det, der bliver tilbage af Udkastet, og som alene gaaer ud paa en Forandring i § 42, hvorfor ogsaa Lovens Titel maatte modtage en Omændring og komme til at hedde „Lov, der forandrer Valglovens § 42“, og den Maade, hvorpaa jeg troer, at Lovstedet kunde affattes, da skulde jeg tillade mig at understøtte det under Nr. 3 stillede Forslag. Jeg antager det for muligt, at Loven kunde være ønskelig udenfor Kjøbenhavn, og det forekommer mig mindre rigtigt, naar man indrømmer et Princip, da ikke at ville tilstede dets Anvendelse udenfor en enkelt bestemt Localitet. Jeg troer i det Hele taget, at man bør søge ikke at udstede særskilte Love for Kjøbenhavn, for Kjøbstæderne og for Landet, men at, hvor man kan afgjøre Sagen ved almindelige fælles Bestemmelser, dette er at foretrække. Denne Lov, saaledes som den nu vil komme